

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Ordningen af Finansernes Centralbestyrelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3616. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1959 fg.).

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Blem): Som det fremgaar af Betænkningen, indstiller Udvalgets Flertal, 13 Medlemmer af 15, Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i Henhold til de i Motiverne anførte Grunde, som vise Arbejdets store Stigning paa ganske kort Tid, en Stigning af 3—400 pCt. i Løbet af 10—15 Aar. Det er navnlig alle de nyere Love, baade Pensionslove og særligt Lovene om Laan til Landarbejdere, Fiskere, Byggeforeninger, Haandværkere samt industridrivende og Udstykningsforeninger, der have foranlediget denne kolossale Stigning i Arbejdet. Til Finanslovens tredje Behandling i Fjor stillede Ministeren Ændringsforslag til § 23 om et Udgiftsbeløb af 21,350 Kr. og til § 22 Forslag om en Udgiftspost paa 41,203 Kr., i alt 62,553 Kr., hvorefter Revisionen af de militære Ministeriers Sager flyttedes fra Finansministeriet til Krigs- og Marineministeriet, medens der paa Finansministeriets Budget udgik et tilsvarende Beløb, stort 62,233 Kr., og i Skrivelsen til Folketingets Finansudvalg blev det fremhævet, at man samtidig havde under Overvejelse en Omordning og Forøgelse af Finansministeriets Kontorer og i Forbindelse hermed Oprettelse af et nyt Departement. Udvalgets Flertal har derfor anset det for nødvendigt at gaa med til dette Forslag her. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Lovforslagets § 4 vistnok bør ændres til tredje Behandling, thi den siger, at Loven skal træde i Kraft den 1. April 1909, men da vi i Dag skrive den 14. April 1909, saa passer det jo ikke rigtigt, men det vil der vel kunne raades Bød paa ved en lille Ændring til tredje Behandling.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse, idet jeg ikke skal komme ind paa at udtale mig om Mindretallets Indstilling, før Mindretallet selv har begrundet den.

Poul Christensen: Naar jeg for mit Vedkommende ikke har kunnet være med til at indstille dette Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget, saa er det, fordi jeg ikke har kunnet overbevise mig om Forslagets Nødvendighed, navnlig i Øjeblikket. Blandt de Ting, man anfører til Støtte for Lovforslaget, er ogsaa den Omstændighed, at Invalideforsørgelsesomraadet er blevet saa ekstraordinært forøget siden den 27. Februar 1897. Siden 1897 er Arbejdet paa dette Omraade, oplyser man i Motiverne, steget med 300 pCt. Jeg har haft noget ondt ved at forstaa dette, thi for det første siger det jo dog sig selv, at Krigsinvalidernes Antal maa være blevet i høj Grad formindsket, saa at for deres Vedkommende kan der ikke være Tale om en Stigning, og at Stigningen til Gengæld for Fredsinvalidernes Vedkommende skulde være saa enorm, at der kunde være Tale om en Stigning af 300 pCt., forbavser mig. Jeg har ondt ved at forstaa det, men det viser sig ogsaa, at selv om Arbejdet er steget derved, sidde de ministerielle Embedsmænd vedblivende, som de sad, da vi vedtog den ministerielle Lønningslov for et Par Aar siden, med mange forskellige Stillinger og Embeder ved Siden af deres ministerielle Embede. Dem kunne de udmærket faa Tid at røgte — antager jeg da, ellers fik de vel deres Afsked enten hos Staten eller hos den private Mand, for hvem de arbejdede. Det viser sig altsaa — det tror jeg ikke vil kunne benægtes fra nogen Side —, at disse Embedsmænd have udmærket Tid til Raadighed, naar det gælder om at passe andre Arbejder end dem, de særlig skulde passe.

Jeg forstaaar derfor ikke, at den Slags Lovforslag kan gaa glat igennem dette Ting, og navnlig ikke, at man i Tider som disse rasler saa flot med Statens Penge. Dette Lovforslag koster straks nogle og tyve Tusinde Kroner, og uden Indvending gaar man med dertil. Jeg vil tilstaa, at jeg heller ikke er overbevist om det berettigede i uden videre at inddrage de Legatmidler paa over 50,000 Kr., som sortere under Invalidebestyrelsen, under Finansministerens Administration. Jeg er ikke ganske vis paa, at dette er lovligt. Det er ikke oplyst i Udvalget, og jeg er ikke ganske vis paa, det er i Overensstemmelse med Legatstifternes Villie og Ønske, at det skal være Finansministeren, der nu skal administrere dem, medens det tidligere var Invalidebestyrelsen.

Jeg kan derfor ikke gaa ind paa dette Lovforslag, og jeg vil tilføje, at det undrer